

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยกำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และให้อ้วว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 25 ระบุต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอยเปียง และมีประสิทธิภาพ มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขึ้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจุดหมายเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ และมาตรา 29 ให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กร วิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสดงทางความรู้ ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้อง กับสภาพปัจจุบันและความต้องการ รวมทั้ง หัวธีสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการพัฒนาฯ ระหว่างชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 7 - 9)

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนเจตนาرمณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ต้องการให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการศึกษามากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยให้สถานศึกษาทุกแห่ง ที่จัดการศึกษาระดับ ขั้นพื้นฐาน ต้องจัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2) และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กำกับ 2) ส่งเสริม สนับสนุน และ 3) มีอำนาจอื่นตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 11)

การดำเนินการจัดการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ต้องเริ่มต้นที่การปฏิรูปหลักสูตร เพราะหลักสูตร มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และทุกระบบการศึกษา เป็นเสมือนแม่บท ที่กำหนดแบบแผนของการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นตัวแปรลงทุยก្នុងไปสู่การปฏิบัติ และเป็นแนวทางให้ครุได้นำไปใช้ใน การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ (วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์. 2545 : 1)

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ก็คือ การที่สถานศึกษาพยายามวางแผนการเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดหมายที่กำหนดไว้ และเป็นโครงสร้างการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ ตามจุดหมาย เมื่อหาระและเป็นวิธีการสำคัญที่สนองความเจตนาของแผนการปฏิรูปการศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น สถานศึกษาและชุมชนต้องหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา กล่าวก็คือ สถานศึกษา ต้องปรับมุ่นมองใหม่ โดยจัดให้ เรื่อง ภูมิปัญญาห้องถันหรือประวัติศาสตร์ห้องถัน มาไว้ในหลักสูตร (อนง น่าจะบุตร. 2545 : 2) สถาคล้องกัน กรมวิชาการ (2544 : 3) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญยิ่ง ที่สถานศึกษาต้องดำเนินการโดยเชื่อมโยง กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ยึดมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นหลัก เพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มตามศักยภาพ และตอบสนอง ความตั้งค้า ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน สถาคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และ ชุมชนห้องถันนั้น เพราะห้องถันมีความแตกต่างกัน ทั้งในสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ อารชีฟ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษา ศาสนา และความเป็นอยู่ การเรียนรู้ภูมิปัญญาห้องถัน นับเป็นการเรียนรู้จากชีวิตจริง เป็นการเรียนรู้ที่พึงพาอาศัยชั้งกันและกัน เป็นการเรียนรู้ที่เน้น กระบวนการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหาและนำมายุคต์ใช้ในชุมชน

อย่างไรก็ตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำภูมิปัญญาห้องถันมาใช้ในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษามีหลายประการแต่ที่สำคัญอย่างยิ่ง ได้แก่ สถานภาพและขนาดของสถานศึกษาของผู้เกี่ยวข้องพราะ สถานภาพที่แตกต่างกันอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานของ สถานศึกษาแตกต่างกัน ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหาร โรงเรียน อาจมีแนวคิดในการปฏิบัติค้านต่าง ๆ ของ โรงเรียนแตกต่างกันด้วย ซึ่งสถาคล้องกับผลการวิจัยของเรวรรณ เตือนนาดี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น กันกับสภาพการดำเนินงานตามบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหาร โรงเรียน

พบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหาร ทั่วไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจาก การศึกษางานวิจัยที่บ่งชี้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างขนาดสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ต่อการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น ผลการวิจัยของอนุชา ลุมคำภา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกระบวนการวางแผนปฏิบัติการ ประจำปีของสถานศึกษาในอำเภอหนองเรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๕ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนปฏิบัติการ ประจำปีตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษานาดใหญ่และสถานศึกษานาดเล็กมีส่วนร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นอกจากสถานภาพของผู้เกี่ยวข้องแล้ว ยังพบว่า ขนาดสถานศึกษาที่แบ่งตามจำนวน นักเรียนนั้นเป็นตัวกำหนด เช่น บุญเตี้ย ทุมคำ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติงาน วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลางมีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่าง กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน สภาพการปฏิบัติงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาด พบร้า งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล งานห้องสมุด งานด้านการวางแผนและกำหนด วิธีการดำเนินงาน งานส่งเสริมการสอน พบร้า โรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลางมี สภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของคำดี จันทกาน (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของ โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ในปี 2546 พบร้า เมื่อ เปรียบเทียบการดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็น ของครู ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบร้า ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน โดยรวมของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากการ เปรียบเทียบโรงเรียนขนาดใหญ่มีการดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นสูงกว่า โรงเรียนขนาด กลางและขนาดเล็ก

ข้อเสนอแนะจากการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาดของไทย เขต ๑ ในปีการศึกษา 2548 ที่ผ่านมา พบร้า สถานศึกษา มีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ในด้านการจัดทำหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 77.8 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 62.5 และด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ

23.3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. 2549 ก : 27) นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 พบว่า มีผู้ให้ทัศนะสอดคล้อง และแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด เช่น จำกัด ดวงศรี (2549 : สัมภาษณ์) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ได้ให้ความเห็นว่า การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับ การส่งเสริมอย่างมาก เพราะจะต้องมีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำเนื้อหา และ การจัดทำสื่อการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยวิทยากร ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้ง การจัดทำสื่อการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยวิทยากร ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้ง ต้องมีงบประมาณสนับสนุน ขณะที่สุนทร ชัยจันทร์ (2549 : สัมภาษณ์) กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ได้ให้ความเห็นว่า สภาพความพร้อมของสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน และตั้งอยู่ในชุมชน ห้องถิ่น ที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้

ด้วยเหตุผลข้างต้น สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้มีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของห้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากร บนธรรมเนียมประเพณีและอื่น ๆ รวมทั้ง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้และมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนโดยตรง จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษา การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 เพื่อทราบ ว่ามีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่เพียงใด คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะต่อเรื่องคัดล่าวอย่างไร และในการดำเนินงานของสถานศึกษานั้น เป็นไปตามเกตนาณณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หรือไม่ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษา สามารถพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพห้องถิ่น โดยเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับขนาดสถานศึกษา ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ต่อการนำภูมิปัญญา ท่องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำภูมิปัญญาท่องถิ่น มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคาย เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและขนาดสถานศึกษา ของคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ต่อการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย นำความแตกต่างด้านสถานภาพ และขนาดสถานศึกษา ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ต่อระดับการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามกรอบแนวคิด ของกรมวิชาการ 5 ด้าน (กรมวิชาการ. 2544 : 4) มาสังเคราะห์กำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแผนภูมิ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1. สถานภาพ 1.1 คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา 1.2 คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานนอกสถานศึกษา 2. ขนาดสถานศึกษา 2.1 สถานศึกษานาดเด็ก 2.2 สถานศึกษานาดใหญ่	การนำกฎหมายท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา 1. การปรับกิจกรรมการเรียนรู้ หรือจัดกิจกรรมเสริม 2. การปรับรายละเอียดของเนื้อหา 3. การจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติม 4. การปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ 5. การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,890 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. 2549 ก : 4)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตามอำเภอที่เป็นที่ตั้งสถานศึกษา กำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่างครอบคลุม ในทุกอำเภอ แล้วแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสถานภาพและขนาดสถานศึกษา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie & Morgan (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 43) ได้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน เทียบสัดส่วน แล้วจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.2.1 สถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็น

- 1) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนอกสถานศึกษา

2.2.2 ขนาดสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1) จำแนกเป็น

- 1) สถานศึกษานาดเล็ก มีนักเรียนจำนวนไม่เกิน 300 คน
- 2) สถานศึกษานาดใหญ่ มีนักเรียนเกินกว่า 300 คนขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 รวม 5 ด้าน^{ได้แก่}

2.2.1 ด้านการปรับกิจกรรมการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเสริม

2.2.2 ด้านการปรับรายละเอียดของเนื้อหา

2.2.3 ด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติม

2.2.4 ด้านการปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อการเรียนรู้

2.2.5 ด้านการจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ให้ความหมายและคำจำกัดความของคำศัพท์ที่ใช้ ดังนี้ คือ

1. การนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การประยุกต์
ความรู้ของชาวบ้าน หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้น จากสติปัญญาและความสามารถของ
ชาวบ้าน มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไปโดยปรับปรุง แก้ไขหรือจัดทำขึ้นใหม่ โดย
การปรับกิจกรรมการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเสริม การปรับรายละเอียดของเนื้อหา การจัดทำ
คำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติม ด้านการปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดทำสื่อ
การเรียนรู้ขึ้นใหม่

1.1 การปรับกิจกรรมการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมเสริม หมายถึง การประชุม
ชี้แจง ทำความเข้าใจ การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่น
ประเพณีและวัฒนธรรม การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การให้นักเรียนไปฝึกงานกับ^{กับ}
ประชาชนชาวบ้านหรือสถานประกอบการ การนำความรู้แนวคิด ผลงานของประชาชนชาวบ้านมา

ใช้ประกอบการเรียนรู้ การเชิญวิทยากรในห้องถันมาร่วมจัดการเรียนรู้ ตรงตามความชำนาญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องตามความต้องการของห้องถันและผู้เรียน และการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านศักยภาพ

1.2 การปรับรายละเอียดของเนื้อหา หมายถึง การรวบรวมภูมิปัญญาห้องถันใน ชุมชน การจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม อาชีพ วิทยากร ทรัพยากร บนบัณฑิตนิยมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมของห้องถัน นักเรียน ผู้ปกครอง องค์กรปกครอง ส่วนห้องถัน สถานประกอบการ ในห้องถัน ปรับรายละเอียดของเนื้อหาให้ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของห้องถัน เช่น อาชีพ เศรษฐกิจ ประเพณี วัฒนธรรม ทรัพยากร ในห้องถัน จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คานเวลา ความต้องการของนักเรียน ความ ต้องการของผู้ปกครอง ความพร้อมของโรงเรียน ประเพณี วัฒนธรรมห้องถัน และทรัพยากรที่ มีในห้องถัน

1.3 การจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติม หมายถึง การวิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมของหลักสูตร และสภาพความต้องการของห้องถันก่อนจัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมในเนื้อหาที่ไม่ปรากฏในหลักสูตรหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สนองความต้องการด้านอาชีพของห้องถัน การอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมของห้องถัน การพัฒนาสภาพแวดล้อมของห้องถัน และจัดทำคำอธิบาย รายวิชาเพิ่มเติม รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการของ ชุมชน

1.4 การปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การสำรวจสื่อที่มีใน สถานศึกษา หรือสถานประกอบการหรือแหล่งเรียนรู้ การวิเคราะห์สื่อก่อนนำมาใช้ประกอบ การเรียนรู้ การปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อ เอกสาร หรือหนังสือในสถานประกอบการหรือแหล่ง เรียนรู้ การเลือกใช้สื่อให้สอดคล้องกับทรัพยากรห้องถันที่ทาง่าย ราคาถูก น่าสนใจ และช่วยให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

1.5 การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ หมายถึง การวิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมของหลักสูตร ก่อนการจัดทำสื่อการเรียนรู้ การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่โดย เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับสื่อการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ให้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับเวลาเรียน วัยของนักเรียน ทรัพยากรในห้องถัน ที่ทาง่าย และราคาถูก รวมทั้ง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนรู้

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1 ซึ่งมีสถานศึกษาในสังกัดตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอของจังหวัดหนองคาย ได้แก่ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอครรชีเชียงใหม่ อำเภอสังคม กิ่งอำเภอสาระไคร และกิ่งอำเภอโพธิดาก

3. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2549 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1

4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1 ปีการศึกษา 2549

5. สถานภาพ หมายถึง องค์ประกอบหรือที่มาตามสัดส่วนจากการได้รับการแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

5.1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภายในสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง และผู้แทนครู ที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานภายในเขต 1

5.2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภายนอกสถานศึกษา หมายถึง ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้ทำหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1

6. ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดโรงเรียน ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ที่จำนวนเป็น 2 ขนาด ตามจำนวนนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2) ได้แก่

6.1 สถานศึกษานาดเอ็ก หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1 ที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 300 คน

6.2 สถานศึกษานาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานภายในเขต 1 ที่มีจำนวนนักเรียนเกินกว่า 300 คนขึ้นไป

7. ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การมีอิทธิพลร่วมกัน หรือมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน หรือการมีผลร่วมกัน ระหว่างสถานภาพ และขนาดสถานศึกษา ของคณะกรรมการสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ต่อการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ สำหรับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้กำหนดนโยบาย วางแผน สร้างเสริม สนับสนุน และเพิ่มประสิทธิภาพการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ในโอกาสต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY